

DİYARBAKIRLI EMİRİ VE DİVANÇESİ DİYARBAKIR'S EMİRİ AND DIVAN

Timuçin AYKANAT*

Öz

Seyyid Mehmed Emîrî, Diyarbakır'da 1035/1625 tarihi civarında doğmuştur. Şair, yüz yılı aşkın bir ömür sürmüştür. Ali Emîrî Efendi'nin büyük atalarından olan Emîrî, soy bakımından 27. Tabakada Hz. Hüseyin'e ondan da Hz. Ali ve Hz. Muhammed'e bağlanmaktadır. Diyarbakır ve çevresinde bulunan seyyitler onun neslinden gelmiştir. Emîrî, hayatı boyunca Diyarbakır'dan dışarı çıkmamıştır. Ona vekâleten eserleri, şehirleri ve ülkeleri dolaşmıştır. Şair, babasından kalan zengin bir servete sahip olduğundan düşkünlerin elinden tutmuş, onlara yardımcı olmuştur. Emîrî'nin cömertliği dilden dile dolaşacak düzeydedir. Bu makale; Emîrî'nin divançesi üzerine konuşlandırılmıştır. Makalede öncelikle Emîrî'nin hayatı hakkında bilgi verilmiştir. Ardından Milli Kütüphane Türkçe Yazmalar Kataloğunda 06 Mil Yz FB 484 arşiv numarası ile kayıtlı divançe transkribe edilmiştir. Bu makale ile Diyarbakırlı Emîrî'nin divançesi literatüre kazandırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Emîrî, Divançe.

Abstract

Seyyid Mehmed Emîrî was born in Diyarbakır at around 1035/1625. The poet lasted more than a hundred years. Emîrî, one of the great ancestors of Ali Emîrî Efendi, descended from the line 27. Hussein, Hz. Ali and it is connected to Hz. Muhammad. The counters from Diyarbakır and its surroundings came from his generation. Emîrî did not leave Diyarbakır for the rest of his life. Acting to him, he traveled cities and countries. The poet, having a rich fortune from his father, had shaken and assisted them. The generosity of Emîrî is at a level of language. This article; it is based on the divan of Emîrî. In the article, firstly information was given about the life of Emîrî. Then, in the National Library Turkish Manuscript Catalog, it was transcribed to divan by the archive number 06 Mil Yz FB 484. With this article, the divadin of Diyarbakır Emîrî is brought to literature.

Keywords: Emîrî, Divan.

GİRİŞ

1. Emîrî'nin Hayatı

Seyyid Mehmed Emîrî, Diyarbakır'da 1035/1625 tarihi civarında doğmuştur. Şair, yüz yılı aşkın bir ömür sürmüştür. Ali Emîrî Efendi'nin büyük atalarından olan Emîrî, soy bakımından 27. Tabakada Hz. Hüseyin'e ondan da Hz. Ali ve Hz. Muhammed'e bağlanmaktadır. Diyarbakır ve çevresinde bulunan seyyitler onun neslinden gelmiştir. (Ali Emîrî, 1328, 49). Sâlim ve Safayî de tezkirelerinde Emîrî'nin seyyit olduğunda hemfikirdirler. (Sâlim Efendi, 2005, 223-224; Mustafa Safayî Efendi, 2005, 88). Şairin Emîrî mahlasını almasını Sâlim şöyle izah eder: "miyân-ı şu'arâda bir emîr-i sâhib-livâ-yı fesâhat olmagın mahlas-ı merkûmı ihtiyâr ve bu lakab ile şöhret-şî'âr olmuşlar idi." (Sâlim Efendi, 2005, 224). Diyarbakırlı ünlü divan şairi Hâmî, Emîrî'ye orta yaşlarında yetişmiş, şairin ölümünden sonra da Emîrî'nin oğlu Mustafa Çelebi ile arkadaş olmuştur. Döneminin ünlü şairlerindedir. Ali Emîrî, Şeyhî'nin Vakâiyü'l-Fuzalâ'sında Âgâh gibi bir şaire yer vermediği hâlde Emîrî'yi almasını şairin ününe bağlar. Aynı şekilde Emîrî'den 40-50 yıl sonra yazılan Râmiz Tezkire'sinde şair hakkında bilgi verilmesi de şairliğinin bir göstergesidir. (Ali Emîrî, 1328, 49).

Emîrî, hayatı boyunca Diyarbakır'dan dışarı çıkmamıştır. Ona vekâleten eserleri, şehirleri ve ülkeleri dolaşmıştır. Şair, babasından kalan zengin bir servete sahip olduğundan düşkünlerin elinden tutmuş, onlara yardımcı olmuştur. Emîrî'nin cömertliği dilden dile dolaşacak düzeydedir. Ali Emîrî'nin ifadesiyle, "Müzâyakaya giriftâr olan şu'arâya da muaveneti dirîğ eylemezdi. Hattâ onların iâşesi için erbâb-ı servetden olan sâir yârân-ı memleketden de istihsâl-i nükûd-ı muâvenete delâlet ederdi." (Ali Emîrî, 1328, 49).

Emîrî, ticarete yatkın eşine dostuna maddî bakımdan destek olur, onlara sermaye vererek iş hayatına atılmalarını sağlar, kimi zaman ortak olarak hem kazanır hem kazandırır. Hatta Diyarbakır'da ipekli kumaş dokuma işini geliştirmek için çok gayret göstermiştir. Uzun bir ömür süren Emîrî, 1137/1724 Şa'bân'ının on beşinci günü vefat etmiş, dostları "Terk-i nâsût" terkihiyle ölümüne tarih düşürmüşlerdir:

Cevlângehi oldu bâğ-ı lâhût

Târîhi denildi terk-i nâsût

* Dr. Öğr. Üyesi, Hakkâri Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Sosyal Bilimler ve Türkçe Eğitimi Bölümü, timi_cin@hotmail.com

Cenaze namazı, Rumkapısı haricinde içlerinde Vâli Ârifî Ahmed Paşa, Âgâh, Vâlî, Hâmî, Lebîb, Çâker efendi gibi şairlerin de katıldığı büyük bir cemaat tarafından kılınmış; hacıların güzergâhında Kanlıgöl denilen yerin üzerindeki tepeye defn edilmiştir. (Ali Emîrî, 1328, 50).

2. Emîrî'nin Kişiliği

Ali Emîrî, şairin fizikî görünüşünü, babasından, o da dedesi Süleyman Çelebi'den şöyle nakleder: "Ceddîm Seyyid Mehmed Emîrî hazretlerine yetişdim; kâmeti uzunca, kemikleri iriye mâ'il orta ağızlı, mutavassıt burunlu, çatık kaşlı, gözleri büyük, cephesi geniş, güzel sîmalı, müsahabeti gâyet sevimli idi" (Ali Emîrî, 1328, 50). Emîrî, devlet memuriyeti yapmamış, hayatını ticaretle kazanmış olmakla birlikte bir asra yakın adeta bir lisan hocası hizmetini görmüş, Âgâh, Vâlî, Hâmî gibi şairler onun zamanında yetişmişlerdir. Ali Emîrî Efendi, atalarından olan şairin kişiliği hakkında ayrıntılı bilgi verir. Buna göre: "Emîrî, bahar mevsiminde şehrin edip, musikişinas ve şairleriyle bahçelere gider, tabiat güzelliklerini seyrederek sohbet edermiş. Şair, kâmil insanların öldüklerinde arkalarında eser bırakmaları gerektiğini, aksi takdirde unutulup gideceklerini şu çarpıcı ifadelerle dile getirir: "insân-ı kâmil olanlar dünyâda eser bırakmalıdır, sâhib-eser olanlar tevârîh-i müstakbele-i ümmîde mutlaka bir gûşe bulup yerleşirler. Eversizler, mübhem bir karanlık içinde kalarak mürûr-ı zaman ile kâinâtın zerrât-ı nâbûdîsine karışır, ricâl-i mensiyeden olurlar. Yine der idi ki insanların takip eylediği nokta-i nazar vatana ve cemiyet-i beşeriyyeye hizmet sûretiyle pâk ve âli olmalıdır. Cihânı yalnız kendi istifâdesine münhasır zanneden kûtâh-bînân ma'nen ikbâl-i vatanın kâtilleridir. Evlâdının istirahatine merhamet zannıyla tahsil ve terbiyesine dikkat etmeyenler hüsn-i ahlâk fazîlet gibi cevâhir-i maâlî ile müzeyyen olan iklîl-i iftîhârî iksâdan kendi cigerpârelerini mahrûm etmek için reh-zen olurlar." (Ali Emîrî, 1328, 51). Emîrî'nin şairliği hakkında tezkirelerde olumlu ifadeler dikkat çekicidir. Sâlim, "asrîñ pür-gû şu'arâsından ve vaktin zürefâsındandır." (Sâlim Efendi, 2005, 224); Safâyî, "Evâ'il-i hâlinde tahsil-i dest-mâye-i irfân ile asrîñ şu'arâsı zümresine dâhil olmağla gerçekden şâ'ir-i mâhirdir." (Mustafa Safayî Efendi, 2005, 88); Râmîz, "tüccâr-ı zevî'l-iktidârdan bir zât-ı celilü'l-mikdâr olup sarf-ı nakdîne-i makderet birle tahsil-i emtî'a-i ma'rifet idüp sû-ı hünerde kâlâ-yı zer-beft-i girân-kıymeti miyâne-i hâcegiyân-ı bendergâh-ı dâniş ü kemâlde tamğa-zen-i dest-i rağbet olmuş emîrî'l-kelem yesâr-ı irfânî âhir bir şâ'ir-i be-nâm idiler" (Râmîz, 1994, 11) demektedirler. İsmail Belig, Emîrî'nin sadece bir gazeline yer verirken herhangi bir değerlendirmede bulunmamıştır (İsmail Belig, 1999, 18). Şeyhî Mehmed Efendi de Zeyl-i Şekâyık'da Diyarbakır'da 1137 tarihinde vefat edip, aynı şehirde defnedildiğini söyleyerek "halâs" redifli gazeline yer vermiştir (Şeyhî Mehmed Efendi, 1989, 735). Ali Emîrî, şair hakkında geniş değerlendirmeler yaparak şu görüşleri dile getirmiştir: "Hâlâ şehrimiz mecâmi-i üdebâsında ve sair bilâdda birçok âsâr-ı belîğası mevcûddur. Gerek zamânında ve gerek daha sonraları memleketimizin bestekârları tarafından eş'ârî ehviye-i latîfe ile bestelenip tagannî edilmektedir. Nuû't-ı şerîfe ve kasâyid ve gazeliyâtı bî-hadd ü hisâbdır." (Ali Emîrî, 1328, 52). Ali Emîrî, görevli bulunduğu Selanik ve Yemende bile dedesinin şiirlerinin okunduğunu söyleyerek şöhretine işaret eder. Tezkirelerde şairin bazı gazel ve beyitlerine yer verilmiştir.

3. Eserleri

1. Divan:

Kaynaklarda Emîrî'nin iki eserinden söz edilmektedir: bu eserlerden ilki, şairin Millet Kütüphanesi Manzum eserler 40numarada kayıtlı Divan'ıdır (Nail Tuman, 1999, 65). İkinci eseri ise Nasihat-nâme (Pend-nâme)'dir.

2. Nasihat-nâme:

Şair, oğluna hayat yolculuğunda edindiği birikimleri manzum olarak akıcı ve anlaşılır bir dille öğüt vermek amacıyla kaleme almıştır. Eser, Milli Kütüphane nüshasında Nasihat-nâme-i Emîri bâ-Pusereş, Millet Kütüphanesi nüshasında Pendnâme-i Emîrî Çelebi olarak isimlendirilmiştir (Kaplan, 2012, 73-75).

Sonuç

Bu makale ile Emîrî hakkında bilinenler yeniden gözden geçirilerek gündeme gelmiş ve divançesi transkripsiyonlu metin olarak sunulmuştur. Emîrî'nin velut bir şair olduğu tescillenmişken divançesi literatüre kazandırıldı.

KAYNAKÇA

Ali Emîrî, *Tezkire-i Suarâ-yı Âmid*, Dersaadet 1328.

İsmail Belig (1999). *Nuhbetü'l-Âsâr Li-Zeyli Zübdetü'l-Es'âr*, Hzl.: A.Abdülkadiroğlu, Ankara.

Mustafa Safâyî Efendi (2005). *Tezkire-i Safâyî (Nuhbetü'l-Âsâr Min Fevâ'idü'l-Es'âr)*, ?nceleme-Metin-?ndeks), Haz: Pervin Çapan, Ankara.

Nail Tuman (1999). *Tuhfe-i Naili*, C.I, Ankara.

Râmîz (1994). *Âdâb-ı Zürefâ*, Hzl.: Sadık Erdem, Ankara.

Sâlim Efendi (2005). *Tezkiretü'l-Şuarâ*, Haz: Adnan ?nce, Ankara.

Şeyhî Mehmed Efendi (1989). *Vakâyiü'l-Fuzalâ*, Hzl.: Abdülkadir Özcan, C.II-III, ?stanbul.

Kaplan, Mahmut (2012). Diyarbakırlı Emîrî ve Masihat-nâmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi / The Journal of International Social Research*, C.5, S.22, s. 72-84.

DİVANÇE-İ EMİRİ

1^b

Mefā' ilün/Mefā' ilün/Mefā' ilün/Mefā' ilün

- 1 Cemālūñ gibi dünyāya gelür mi bir gül-i ra' nā
Olur mı bir benüm gibi dañi bir bülbül-i şeydā
- 2 Senüñ esbāb-ı hüsnüñe olur mı bir güzel mālīk
Şaçılmış rüyuña hālūñ baña ol kandedür ammā
- 3 Gözet eyyām-ı hüsnüñde vefā-dār beni 'uşşākuñ
Bilinmez nedür 'uşşākuñ yeniñde firiftā hayfā¹
- 4 Derūñi ğamzeñ oñı meşietūñ eyledi bir bir
Yeter kılduñ dil ü cāna habībüm sen de istignā
- 5 Nişār itdüm dil-i cānı dañi nem kaldı 'ālemde
Emīrī nazm ile yāre kalur dūr-dāneler inha

Fā' ilātūñ/Fā' ilātūñ/Fā' ilün

- 1 Eyledi 'aşkuñ gönülde şimdi cā
Münisümdür ol benüm şubḥ u mesā
- 2 Eksük olmasun dilümden bir zamān
Zikrūñi eyle muḳarrin sen baña
- 3 Mücrimīne rahmetüñdür bī-'aded
Rabbenāğfirlenā ve ehram lenā
- 4 Hāl-i 'ālem cümle zāhir 'ilmüñe
Ente mevlāyı vü enzar hālūñe
- 5 Rāci-i rahmet Emīr-i nā-tüvān
Cā'-i bābuñ ve 'sta' in-i bād-bān

Fā' ilātūñ/Fā' ilātūñ/Fā' ilün

- 1 Yā ilāhī ente ğāffāre 'z-zünüb
Ḳāzıyu 'l-hācāt vü settāru 'l-'uyüb
- 2 Nām-ı tevdiyyāt-ı rahmān ü rüfūf
Ente ta' līm küll-i sırr-ı fi 'l-ḳulüb
- 3 Ger şeb-i dünyā-bedel müşkil resid
Ḳāşifü 'l-hādi vü küşşāfu 'l-kürüb
- 4 Hest esmā'-i şifāt-ı to kerīm
Mā lefī muḳā vü 'allāmü 'l-guyüb
- 5 Ma' rifet-geşte Emīrī pür-zünüb
Zā 'il-āyed ez-varaḳ ḥatt-ı zünüb

2^a

Mefā' ilün/Mefā' ilün/Mefā' ilün/Mefā' ilün

- 1 Muḥabbet sözlerin ey dil yine şevḳ ile izḫār it
Şafā-yı şevḳ-i cānāndan ḳamu ḫalkı haber-dār it
- 2 Gönülde vecd-i hālātum dañi efzūn olur her dem
Bu çeşm-i ğaflet Emīrī seḫer vaḳtinde bī-dār it
- 3 Cemāl-i pertev-i yārūñ düşür ḳalbüne yārūñe
Derūnuñ tārını ḳaldur gönül mülkini envār it
- 4 Gönül bend olmasun hergiz cihānuñ izz ü āyine
Beni bu bār muḥabbetden ilāhī sen sebük-bār it
- 5 Ğam-ı 'aşkuñ gönül levhin mücellā-pāk ider ḡalān
Emīrī bendeñi yazup sen 'aşḳ ile giriftār it

Mef' ülü/Mefā' ilü/Mefā' ilü/Fe' ülün

- 1 Her lahza gönül 'aşḳa düşüp şevḳ ile āh it
Düduñı başuñ üzre çetr-i siyāh it²
- 2 İḳbāl-i cihānuñ kime ḳaldı nazar eyle
Fāniye şaḳın virme gönül terk-i külāh it
- 3 Şidḳ ile sülük eyledüñ 'aşḳa gönül sen
Bīḡāne ḳoma sen de seni sālīk-i rāh it
- 4 Bu arlıḳ ile vuşlat-ı cānān ele girmez

¹ Vezin bozuk.

² Vezin bozuk.

- 5 Heb varluğunu âteş-i ‘aşk ile tebâh it
Üftâdelerün derdine vâkıf ol Emîrî
Bî-çârelerün hâline luţf ile nigâh it

Mef‘ ülü/Mefâ‘ ilü/Mefâ‘ ilü/Fe‘ ülün

- 1 Hüküm itdi gönül mülkine bir gözleri âfet
Zahmet anuñ getürür kudret-i taķat³
2 Dil bülbülinün nâlesine bâ‘ is olubdur
Gül-zâr raķatuñ eyledi taķşıl-i leţâfet
3 Vuşlat-ı vazın lezzetini gördi idenler
Heclik günidür başumda ‘âyn-ı kıyâmet⁴
4 Dil bâr-ı ğamın ‘aşkı çeker vaşla irince
‘Aşkuñ yükini çekebilmez oldı kerâmet⁵
5 Yâr eşigine kodi başın şimdi Emîrî
Cânândan umar hâlini ol luţf-ı ‘inâyet

Mefâ‘ ilün/Mefâ‘ ilün/Mefâ‘ ilün/Mefâ‘ ilün

- 1 Gönül mecnûn-ı ‘aşk olduñ kabâ-yı pîrehenden geç
Şehîd-i tîĝ-ı ‘aşk olduñ şavulmaz hud kefenden geç⁶
2 Temâşâ eyledüm şanma gelür mi serv-i reftâra
Hâzâna irişür âhîr gülinden gül-şeninden geç
3 Güzeller bu fenâ içre iken de mihrîbân olmaz
Gönül bend olmasun hıfz it ruħundan perçeminden geç
4 Hemân pervâz ola gönül tenezzül kılma ednâya
Hâdîd-i hâke meyl itme hemân bâĝ u duĝandan geç
5 Emîrî câbe-i fakrı tefâhür ile giygükçe
Hevâ-yı nefis-i ihrâc it hayâl ü sîm-i tenden geç

2^b

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 Derd-i hicre bilürüm dermâne yoķdur çâre hîç
Düşmüşem sevdâ ile divâne yoķdur çâre hîç
2 Va‘ de-i vaşlını güş itsem diyü sa‘ y eylerem
Vuşlat-ı cânânuma peymâne yoķdur çâre hîç
3 Râh-ı ‘aşkı bilmedüm âsân degül düş-vâr imiş
Râh-ı ‘aşk-ı pârede âsâne yoķdur çâre hîç
4 Sûz-ı ‘aşk bâr ile yandı vecd diyem kişveri
Yandüğınca nâr-ı ‘aşka cânâ yoķdur çâre hîç
5 Ey Emîrî terk-i fikr ü hânümân eyle hemân
Varlığıyla vuşlata imkâne yoķdur çâre hîç

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 میکنم با درد عشقت افتاح
مهر تو در دل مراضو الصباح
2 کام دل دریا فتم در عشق تو
می دهد سودای تو عین صلاح
3 ثابت الاقدم کشتم در غمت
مستقیم اجر مامور النجاح
4 در ره عشق تو تو شم جام می
یا فتم یا شوق عشق تو فلاح
5 شد امیری در خیال حسن یار
ذکر وصل ان شده در دل مباح

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 Derdüme cânândan ayru şür meded
Dilber olan ‘aşkın eyler mi red
2 Levh-i dilde naķş olubdur hûsn-i yâr

³ Vezin bozuk.

⁴ Vezin bozuk.

⁵ Vezin bozuk.

⁶ Hud u kefenden ibaresindeki “vav” vezin gereĝi yok sayılmıştır.

- Yüz çevirdüm rāh-ı ‘aşkından ebed
3 Bekle kûy-ı yār[i] terk itme şaşkın
Ehl-i ‘aşka yār işigidür sened
4 Kısmetine kâni‘ olan zevk ider
Ehl-i dil kalbinde olur mı hased
5 Düşme gavgāya Emîrî hırş ile
Başa yazılan gelür hod nîk-bed

Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilün

- 1 Ey gönül zevk-i cihāndan nā-murād ol nā-murād
Kimse bilmez ‘ālem-i ma‘ nide neseb emr-i dād
2 Sālik-i rāh-ı hāqīkat zāyi‘ itmez vaktini
Tālib ü Hākk’ dur cihān dārında hod hayrū’l-‘ ibād
3 İhtiyārî terk iden buldı hāqīkatden nişān
Zikr idüp bilmek gerekdür neydügin mebdē’ ma‘ ād
4 Tālib ü rāh-ı hāqīkat ol gönül dā’im hemān
Tālib-i rāh olana bir gün irişmez mi küşād
5 Ehl-i ‘irfān ile hem-dem ol Emîrî kıl süküt
‘Aqıl ü huşyār olan qodı cihānda yahşi ad

3^a

Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilün

- 1 Hāne-i dilde hayāl-i yārumuz çün rāmdur
Zevkumuz var dem-be-dem her gün düğün bayrāmdur
2 Bir göz ucıyla nigāhīdür temennā kıldugum
Merhabā eylerse cānān gāyetde pek enāmdur
3 Kim muqarrīn olsa hāk-i pāyına iksīr olur
Hāk-i pāy-ı yāre yüz sürmek zihī ikrāmdur
4 Dāne-i dürr hāl-siyāhī murğ-ı diller tutmağa
‘Aşık-ı üftādeye zülfi] daği bir dāmdur
5 Şa‘b olur gāyet Emîrî irse ger şām-ı gārīb
Ah idersem vechi var gurbetdeyim aḥşāmdur

Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilün

- 1 Ki çıkarur hançerin hışm ile gāhī rāmdur
Yār ile mā-beynümüz her gün düğün bayrāmdur
2 Hāsret-i la‘liyle giryān olduğunca gözlerüm
Güyyā hūtle tolmuş bir muşaffā cāmdur
3 ‘Aşık-ı yār ile seher-hiz olmağa kasd idelüm
Kûy-ı cānānda semā‘ itmek seher içdāmdur
4 Ki niyāz olur irāde ki geçer ben dürlü nāz
Dest būsı hod ara yirde ‘aceb ibrāmdur
5 Nükte-dān oldur ne denlü nāz iderse dil-rubā
Heb Emîrî’nün niyāzı yāre hod ilhāmdur

Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ tün/Mefā‘ ilün

- 1 Muḥabbet hānqāhında nice dil-dādeler vardur
Muqayyed olmamış māla nice āzādeler ardur
2 Sen ol sulṭān-ı ma‘nīnün gönül yolında cānuñ vir
Fenā şālın libās itmiş nice şāhzādeler vardur
3 Bir avuç hāki himmetle ‘azizān iksīr eylerler
Yol üzre hāk-i pā olmuş nice üftādeler vardur
4 Tehī kalur mı irşāduñ maḥām-ı haşre dek bir dem
Maḥām-ı mürşid olmışdur nice seccādeler vardur
5 Emîrî bāde-i mührü muḥabbet baña hoş geldi
Muḥabbet bezm-i cāmından muḥavvī bādeler vardur

Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ tün/Mefā‘ ilün

- 1 Gönül yāruñ siyeh zülfi seni dünyede bend eyler
Ne denlü bī-ḳarār olsañ görenler heb pesend eyler
2 Düşelden vādi-i ‘aşka çıkubdur ihtiyār elden
Dil-i dīvāneye nāşih muqayyed olma bend eyler

- 3 Beni kûy-ı tavâfında mu' cib itmesün kimesne⁷
Bu sevdâyı ser-i zülfi o yârûñ şâh-levend eyler
4 No'la şîrîn kelâm olsa bugün meydân-ı nazm içre
Emîrî yâd-ı la' lûñle dehânın tûl-ı kıand eyler
5 Du' â-yı müstecâb olsa 'aceb mi yâr-ı 'aşkında
Şeherde dūd-ı âhından du' â bend-i kemend eyler

Mefâ' ilün/Mefâ' ilün/Mefâ' ilün/Mefâ' ilün

- 1 Şehâ hicr ile feryâd eylemek her bâr müşkildür
Teraħħum çağıdır cânâ fiğân ü zâr müşkildür
2 Taḫbîb aḫvâlümü bilmez firâk-ı yârdur derdüm
Bu bîmâr-ı gamı 'aşka 'aceb tîmâr müşkildür
3 Ezelden düşdi ikrârüm ğam-ı 'aşkı kıabûl itdüm
Şorarlarsa baña 'aşkuñ anuñ inkâr müşkildür
4 Ne keyfiyyet virür 'aşkuñ anı nâdân olan bilmez
Raķîbe ḫâlet-i 'aşkı velî izhâr müşkildür
5 Bahâne bulmasun kimse düşen nazm-ı şafâ bahşa
Emîrî sen bend ile ve lâ iş'âr müşkildür⁸

3^b

Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilün

- 1 Ḫâlümüzden ey dirîğâ şimdi cânân bî-ḫaber
Dolu hicrân ḫâr bağrum derd-i ḫandân bî-ḫaber
2 Fitne-i âhir zamân oldu bu ḫaḫḫ-ı 'anberîn
Fitne peydâ itdi ḫaḫḫuñ lîk sultân bî-ḫaber
3 Dūd-ı âhumdur tûtan eflâk zemîni ser-te-ser
Kâ'inâta ḫoldı âhum mâh-ı tâbân bî-ḫaber
4 Seyl-i ekşim mevc urur deryâ-mişâl oldu benüm
Ĝarķa vardı cümle 'âlem çeşm-i giryân bî-ḫaber
5 Arturur sūz-ı derûnı vecd-i ḫâli dem-be-dem
Sözlerinden ey Emîrî lîk nâdân bî-ḫaber

Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilün

- 1 Zîkr-i Ḫaķķ'la müstakîl bir laḫza ḫâli kıalmazuz
Nefy-i işbât eylerüz yoķ yire baş şallamazuz
2 Cümle esbâb-ı cihânuñ 'âķıbet olur feşâr
Biz metâ'-ı dünyeyi bir pûla daḫı almazuz
3 Kim tevâzu' eylediyse meskenet göster henüz
Kim nere ḫa'n itdi ise itdüğine kılmazuz
4 Âķıbet endîş olanlar buldılar şıdķ u şafâ
Âķıbet fikr eyleyüp efķâr-ı ğayra ḫalmazuz
5 Nâşileriz mende kıлма sen Emîrî sırr-ı fâş
Meclis ü nâ-maḫreme şevķ ile aşlâ gülmezüz

Mefâ' ilün/Mefâ' ilün/Mefâ' ilün/Mefâ' ilün

- 1 Göñül vâdî-i 'aşkına senüñ cânâ keder gelmez
Vücüdün maḫv idenlerden şorulsa ger ḫaber gelmez
2 Mukârin olmaķ evlâdur dem-â-dem ehl-i 'irfâna
Meşeldür dosta iyiden bend olur [hîç] hüner gelmez
3 Maķâm-ı ehl-i dil olmuş kıanâ' at genc-i evvelden
Maķâm-ı 'uzlet içinde dile ḫavf-ı ḫazer gelmez
4 Kemâl-i ehlî ayaklarda kııl bâ' iş nedür bilmem
Maķâlûñ ḫâline nâzır meger şâḫib-nazar gelmez
5 Dem-â-dem iltiyâm eyler der-i cânâne irdükçe
Emîrî bendeñ olmışdur bilürsin kim zarar gelmez

Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilün

- 1 Kimsenüñ ef'âline yoķdur bizüm inkârumuz
Fîkr-i beyhüde degıldür dildeki efķârumuz

⁷ Vezin bozuk.

⁸ Vezin bozuk.

- 2 Dil ümîd eyler ki sırrından şafâ kesb eyleye
Vecd-i hâl ü ulyâya düşdi çün ikrârumuz
- 3 Bir tekâzâdur derûnı mevc urur deryâ gibi
Fâş olur çün âkıbet eş'âr ile ebrârumuz
- 4 Key olur gam-gîn gönül ki şâd olur ahvâline
Çün günâhı sırr ider luğf ile settârumuz
- 5 Kuş dilinden ger habîr olsa Emîrî vechi var
Manıku 't-ı-Tayr'ın hediye eyledi 'Attar'umuz

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

- 1 Dem-â-dem dağum üstinde benüm cânâ duhan gitmez
Meşeldür söylenür erden gehi tağdan tuman gitmez
- 2 Şadâsı âhumun ra' da meşâbih oldı firkatle
Şeb-i hicründe âh itsem şadâsı bir zamân gitmez
- 3 Bedende bellüdür bir bir nişân-ı eşk-i hün-meyûn
Düşübdür eşk-i hünüm tecrîde nişân gitmez⁹
- 4 Tavâf-ı küyuña her dem rakîbün Hâbil 'uşşâka
Emîn olmasa bir râha gürühî kârbân gitmez
- 5 Emîrî dūd-ı âhuña senün eşk-i firâvânuñ
Akar çün yolına yâruñ muqarrer râygân gitmez

4^a

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Fe'ülün

- 1 Ğam-ı cânân ile biz âşinâyuz
Bilürler cümle yârân mübtelâyuz
- 2 Gönül levhîni pâk it mâsivâdan
Cemâl-i yâre mir 'âtü 'ş-şafâyuz
- 3 Hülûşî ehl-i 'aşkuñ oldı mergüb
Bugün ta'âtumuzda bî-riyâyuz
- 4 Kabâ-yı 'âriyetdür heb libâsa
Kabâdan geçmişüz ehl-i fenâyuz
- 5 Emîrî 'arz ider dilden niyâzı
Niyâz-ı yâr ider şâhib-edâyuz

Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlün

- 1 Kimsenün 'aybın yüzine urmağa kıлма heves
Bu cihân dârında olmaz kim olan bî-'ayb-ı kes
- 2 Cümle maḥlûkâta nazâr kılduğda inkâr eyleme¹⁰
Bu cihân mülkinde maḥlûk olmadı bir şey 'abes
- 3 Pâdişâh-ı dehr olanlar 'âkıbet oldı zebün
Anlayan 'âriflere ḥod bir nasîhat oldı bes
- 4 Kıl nevâ bülbül gibi hicrân-ı gamla rûz [u] şeb
Kimseden irişmez illâ âhuña feryâd res
- 5 İhtiyâr ile Emîrî sen kanâ'at küşesin
Şehdine meyl itme bu 'âlemün mânend-i meges

Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlün

- 1 Mülk-i dünyâ ey gönül ancak kuru nümâ imiş
Mâ'îl olmak naḥşına beyhüde bir sevdâ imiş
- 2 Kalbüne toḥm-ı muḥabbet saç cihân dârında kim
Hâşılıñ kaldırmağa bu mezra' 'uqbâ imiş
- 3 Hâlet-i 'aşkı ne bilsün zâhid ü nâdân olan
Ehl-i 'aşka ta'nası zâhidlerün bî-câ imiş
- 4 Aşlama ol kâr kim nâdim olasın 'âkıbet
Kim nedâmetle geçerse kâr-ı vâveylâ imiş
- 5 Zâbta kâbil mi Emîrî neylesün cân-ı vedâ
'Aşk ile bî-çâre olmuş her biri şeydâ imiş

Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlün

⁹ Vezin bozuk.

¹⁰ Vezin bozuk.

4^b

- 1 Ehl-i hālūñ sözləri cān ü dile te 'kīd imiş
Ey gönül taḥşil-i ḳurbet hemān tevḥīd imiş
- 2 Māsivānuñ terk-i ḥod 'ayn u 'ibādetdür saña
Mü'mine el-faḳr u fahri devlet-i cāvid imiş
- 3 Meskenūñ zīr ü türāb olur muḳarrer bil anı
Evc-i 'alāda maḳāmuñ ḫtatum nāhid imiş
- 4 İhtiyār-ı 'uzlet idüp ḫalkdan dūr olalum
'Arife menzil cihānda 'ālem ü tecrīd imiş
- 5 Ḥāk olur menzil Emīrī 'āḳıbet farḳ eyle gel
'Uzletūñ farz eyle gel Dārā veyā Cemşīd imiş

Fā' ilātūn/Fā' ilātūn/Fā' ilātūn/Fā' ilūn

- 1 Gül yüzünü ḫāl-i ḫaḫtuñ şöyle tezyīn eylemiş
Resmini gördükde Mānī ḫaylī taḥsīn eylemiş
- 2 Cān meşāmını mu' aḫḫar eyledi miskīn saḫuñ
Şānī'-i ḳudret yüzün rengini teşrīn eylemiş
- 3 Ḥa' nasından cān ü dil āsūde olmaz bir zamān
Ol raḳīb-i rū-siyeh gūyā baña kīn eylemiş
- 4 Derd-i 'aşḫuñla Emīrī girye ḳılduḫça müdām
Gerdişyle āteş-i 'aşḫını teskīn eylemiş
- 5 Reng-i ruḫsāruñı teşbīh eylemiş berg-i güle
Rūḫlaruñ medḫiyle eş'ārını rengīn eylemiş

Fā' ilātūn/Fā' ilātūn/Fā' ilātūn/Fā' ilūn

- 1 Ehl-i ḫāle 'ibret oldı çeşm-i bünyādan ḡarāz¹¹
Kesb-i ḫāl itmek degil mi mülk-i dūnyādan ḡarāz
- 2 Fānidür cümle metā'ı bu fenā iḳlīmīnūñ
'Aḳıl olana no'lur bir ḳuru ḡavḡadan ḡarāz
- 3 Cümle gördüm şāy-ı şaḫḫaḫ ḡülsitānuñ sırrını
'Aḳıbet ne olsa gerek bu temāşadan ḡarāz
- 4 Şefḳat-i ḫalkı Ḥūdā'ya ḳudret olduḫça müdām
'Adl-i dād oldı hemānā şadr-ı a'ladan ḡarāz
- 5 Ḳo cününü sa'y ḳıl taḥşil-i ḳurbet ḳılmaḡa
Ey Emīrī vaşl-ı yār olsun bu sevdādan ḡarāz

Mefā' ilūn/Mefā' ilūn/Mefā' ilūn/Mefā' ilūn

- 1 Gözüm yaşını hicrūñde benüm derya ider ḫālī'
Ḳamu esrar-ı pinḫānum dirīḡ-efşān ider ḫālī'
- 2 Hevā-yı zülfi cānānuñ çıkar mı laḫza ḫaḫrumdan
Gönülde āteş-i 'aşḫuñ benüm peydā ider ḫālī'
- 3 Ne ḫālī' dūr bu ḫālī' kim beni hicre şalar dā'im
Cefā vü cevri-i ahḫāmın bana icra ider ḫālī'
- 4 Ḥaḫ-ı rūyı belürdükçe bu 'aḫlum tārumār eyler
Bu sevdasıyla cānānuñ beni şeydā ider ḫālī'
- 5 Ne sevdādur senūñ 'aşḫuñ Emīrī'nūñ dimaḡında
Benüm Mecnūn-veş āḫir yirüm şaḫrā ider ḫālī'

Fā' ilātūn/Fā' ilātūn/Fā' ilātūn/Fā' ilūn

- 1 Kūyuñı terk eyledüm giryān ü nālān el-vedā'
Düşdi mabeyne eyyām-ı hicran el-vedā'
- 2 Vādi-i şaḫrā-yı Mecnūn gibi ḳıldum ihtiyār
Ḥasretiyle eyledüm çāk-i girībān el-vedā'
- 3 Ḳışsa-i derd-i cūdāyī ḫadden aşdı çare ne
Ḳalmadı şabr ü mecālüm cümle yārān el-vedā'
- 4 Girye firḳat-i sebebdür ḫandeye bā'iş ḫanı
Firḳatiyle eşḫ-i cismüm oldı bārān el-vedā'
- 5 Eyledi 'Örfi sefer gitdi Emīrī āḫ ile
Elvedā' şimdengerü ey cāy-ı cānān el-vedā'

¹¹ Kafiye örgüsüyle tutarsızdır.

5^a

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Āteş-i 'aşkıyla yağıdım sīnem üzre tāze dāğ
Şükru'llāh cihanda ihtiyār itdüm ferāğ
- 2 'Aşık-ı dil haşye-bār olsa eger cānān ile
Kānde ise bu meşeldür söylenür tağ üste bāğ
- 3 Müstefid ol dem-be-dem aqvāl-i 'aşk-ı yardan
Ehl-i diller sohbetinden olmadı 'ākıl ırağ
- 4 Söyle nādāna sözümde gevherdür istiḥāk
Rū-senāyi fehm ider mi sözde ger olsa belāğ
- 5 Şöyle yandurdu vücūdımı Emīri nā-tüvān
Cümle 'aşk ehli yakar dāğ-ı zebātilden çerāğ

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Günc-i 'uzletde çü kıldım i' tikāf
Eyle kim cehd eyleyüp mi 'rāt-ı şāf
- 2 Hāne-i zembūra dönmişdür beden
Tır-i 'aşk itdi benüm sīnem şikāf
- 3 'Ahdine mü 'mīn olan eyler vefa
'Ahdüne kıлма gönül hergiz ḥilāf
- 4 Günc-i 'uzlet ihtiyār itdi gönül
Kendü hālinde olan olur mu' āf
- 5 Rāh-ı 'aşk içre kuşurum çok benüm
Eyledi cürme Emīri i' tirāf

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Ser-te-ser bu kā 'ināti eylesem her gün tavāf
Bulmazam ben kūy-ı cānāndan güzide bir muṭāf
- 2 Hıkmetyile ḥalk olunmuşdur zemīn-i āsımān
Cümle eşyānuñ zuhūrın anlama ey dil güzāf
- 3 'Ahdini gözler cihanda merdüm-i dānā olan
Eyleme 'ahd eyledükde alasm hergiz ḥilāf
- 4 Şādu-yı ḡam ber-ḡarār olmaz muḡarrer bil anı
ḡamdan olmaz kimsenüñ ḡalbi cihan içre mu' āf
- 5 Şāf olan āyīnede zāhir olur dīdār-ı yār
Ḡalbinüñ mi 'rātını eyle Emīri sen de şāf

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Rāh-ı 'aşka gir gönül olduña ger ḡayr-ı ḡalef
İtme ol ḡāruñ ḡilāfın her ne kılduñsa selef
- 2 Kim hevā-yı nefse uydıyse çeker āḡir nedam
Naḡd-i 'ömri eyleme beyhüde yirlerde telef
- 3 Ehl-i 'irfān ile geçsün dā'im evḡātuñ hemān
'İlmi vü irfānla taḡşil itdiler cümle şeref
- 4 Nefsini perverde iden oldu meydānuñ eri
Eyleme ḡayvān-şifāt maḡşūd-ı taḡşil-i 'alef
- 5 Maḡzen-i esrar-ı ma' nī kııl Emīri ḡalbūñi
Gevher-i ma' nīye gel olsun vücūduñ çün şādef

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Süz-ı dilden bellüdü her kim ola şeydā-yı 'aşk
Lāf urup her müdde' i kılmaya bes da' vā-yı 'aşk
- 2 Teng-i dil cevlan ider ḡayvān-şifāt ol 'ālemi
Her kimüñ kim olmaya başında ger sevda-yı 'aşk
- 3 Vād-i 'aşka nihayet bulmamışdur ehl-i dil
Ne 'aceb vādī olur 'aşıklara şāḡrā-yı 'aşk
- 4 Ehl-i 'aşkuñ nice bir inkār olunur ḡāleti
İḡtizādur kim olunur bu nice hevā-yı 'aşk
- 5 Şāf kııl ḡalbūñ Emīri çünki beytu'llāhdur
Kimse idrāk idemez kim bes nedür ḡavḡā-yı 'aşk

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

5^b

- 1 Zümre-i ‘uşşâk içinde olalum şeydâ-yı ‘aşk
- İtmişüz rüz-ı ezelden çünkü biz da‘vâ-yı ‘aşk
- 2 Hây hü-yı ‘aşkı zâhid sen güzâfın anlama
- Başıma çıkdı benüm şabr itmezem sevdâ-yı ‘aşk
- 3 Perde-i gâflet olup cân u gönülde hod bela
- Perdeyi kaldır gözünüden olasin bînâ-yı ‘aşk
- 4 ‘Aşk-ı cânân hâne-i dilde olubdur pür-metâ‘
- Şükru’llah oldı çün dil hânesi Mev’â-yı ‘aşk
- 5 İştilâhî ‘aşk ola da’im Emîrî sözlerüñ
- Fâyik ü mümtâz olur her kim olan anâ-yı ‘aşk

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 Hüküm ider dil kişverine dem-be-dem bu fân-ı ‘aşk
- Dâ’imâ pür-şevket olur mecma‘-ı dîvân-ı ‘aşk
- 2 Cilve eyler rüz [u] şeb kalbünde meşhûd-ı hayâl
- Bir şafâ olur dem-â-dem ‘âşıkâ cânân-ı ‘aşk
- 3 Kırb-ı ev-ednâya irmez gâyr[a] ülfet bağlamaz
- Kalbde taşdıķ olur ikrâr u hem imân-ı ‘aşk
- 4 Mâcerâsı ehl-i ‘aşkuñ vasfa kâbil mi olur
- Eşk-i çeşmim ‘âşıkândur katre-i ‘ummân-ı ‘aşk
- 5 Pâk olup ikrâk ile olur kişâfından beri
- Zindedür da’im Emîrî kim olur büryân-ı ‘aşk

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 Bu serây-ı fâninüñ bünyâd yok
- Nice şahlar geldi bunda ad yok
- 2 Her kişi bir derde olmuş mübtelâ
- Dâr-ı mihnedür cihânuñ dâd yok
- 3 Murğ-ı dil azâde düşdi anlama
- Öyle zann itme anuñ şayyâd yok
- 4 Dâmen-i pîre irişdür destüñi
- Şanma râh-ı vuslatuñ üstâd yok
- 5 Oldı Ferhâd’ı Emîrî ‘âlemüñ
- Râh-ı ‘aşkuñ añlamañ Ferhâd yok

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 Âh kim bu mülk-i ten âhîr harâb olsa gerek
- Eşk-i çeşmünden nişan ancak hubâb olsa gerek
- 2 Hâsib ü fikründe ol gâfletde kalma ey gönül
- İtdüğüñ a‘ mâl için cânâ civan olsa gerek
- 3 Hiç olur mâl ü melali bu cihânuñ ‘âkıbet
- Cümle esbâb u cihân hışma niķâb olsa gerek
- 4 Mâsivâ fikrin kaldur levh-i dilde kalmasun
- Varlıguñ hod vuslata ‘ayn-ı hicâb olsa gerek
- 5 Güş kıl mütü añla sen Emîrî cân ile
- Cân ile tîğ-ı ecel hod ıztırâb olsa gerek

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 Mantıķu ‘t-Ṭayr’uñ kelâmın nâşihâ añlar gerek
- ‘İbretu’llah[a] nazar kılduķda erṭañlar gerek
- 2 Yok yire lâf eyleme vâ‘ iz nâşihatle bize
- Ṭavl-i kîline muṭâbıķ dünyede erler gerek
- 3 Müdde‘î akvâlini güş eylemez ‘ârif olan
- Merd-i meydan olmağa da‘vâ kılan server gerek
- 4 Hâne-i dil tâ münevver ola anuñla müdâm
- En derünında kişinüñ şaķlanur gevher gerek
- 5 Ey Emîrî vaşl-ı yârî gerçü ümmîd eyledüñ
- Vuslat-ı yâre irer gâyetde sa‘d aṭter gerek

Fe‘ ilâtün/Fe‘ ilâtün/Fe‘ ilâtün/Fe‘ ilün
(Fâ‘ ilâtün) (Fa‘ lün)

- 1 Cān qurbān ideyim yāre daḡi no 'lsa gerek
Her ne çekdiyse başa kilik-i kaḡā gelse gerek
- 2 Bāḡbānı felegūn ' ādet idindi ezeli
Güllerūn yirlü yirinden qomayup yolsa gerek
- 3 Hoş gör eyyām nice gelse şabr eyle aña
Sebz adı bu cihānuñ ne ki var şolsa gerek
- 4 H^(v)āce-i gāfil hemān taleb ider sīm ü zeri
Hāk-i tūrāniyle gör kāsesi tolsa gerek
- 5 Dost küyuñı tāvāf eyle Emīrī rüz u şeb
Her ne kim eşler kişi anda ḡaber olsa gerek

6^b

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Māsivādan levḡ-i dil kim pāk ola
Menzil-i Mev 'a aña eflak ola
- 2 Ehl-i ' aşkuñ anla ol ḡālātını
Nükte-i fehminde ger idrāk ola
- 3 Diñle aḡvālin sülük eyleyenūñ
Sözleri ehl-i dilūñ tiryāk ola
- 4 Rāh-ı Hākḡ'a salik olan şād olur
Kim rücū' itdi ise ḡam-nāk ola
- 5 Ğurre ehli bil Emīrī anı kim
Meskenet bābında her kim ḡāk ola

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 ' Aşk-ı cānān-ı resīde ḡūn belā
' Aşıkān dān u aña vü būd şala
- 2 Nice bir idl hicr ile nālān ola
Vuşlatıyla derdüme derman ola
- 3 Vuşlatuñdur ārzū-yı cān [ü] dil
Ara yirde nice bir hicrān ola
- 4 Yollaruñı gözledükçe dīdeler
ḡasretūñle nice bir ḡirān ola
- 5 Eksük olmadı ḡayālūñ dostum
ḡāne-i dilde hemān miḡman ola
- 6 Cān feda olsun Emīrī'ye buyur
Yoluña emrūñ ile qurbān ola

**Fe' ilātün/Fe' ilātün/Fe' ilātün/Fe' ilün
(Fā' ilātün) (Fa' lün)**

- 1 Çün düşürdi bu felek ara yire hicrānı
Rūzigārına göre ḡullanalum devranı
- 2 ' Andelīb ile seḡer hemen ḡabes olsam gerek
Çün zamān oldı gözüm görmeyeli cānānı
- 3 Bu meşeldür dinilür ba' d-ı ḡarābü 'l-bāḡıra
Kimse ma' mūr ide mi bu dil-i viranı
- 4 Göñül aldanma şaḡın dūnyenūñ ārāyişine
Hiç şaḡim olmaḡa ḡor mı bu cihan miḡmānı
- 5 Kārbān geḡür sür' atle gerdūnuñ
Muḡtenem görsün Emīrī bu gelen hicrānı¹²

7^a

Mefā' ilün/Mefā' ilün/Mefā' ilün/Mefā' ilün

- 1 Yine bir peyk-i ' İsa dem deminden cāna cān irdi
Bu cismüm mürdeye şandum hemān rūḡ-ı revān irdi
- 2 Hevāsı küy-ı cānānuñ be-ḡāyet mu' tedil ancak
Bi-ḡamdi 'llah ve el-minnah şafā vaḡtı zamān irdi
- 3 İder feryād bülbüller seherden şaḡn-ı ḡülşende
Nevalar tutdı āfākı çü vaḡt-i ḡülsitān irdi
- 4 Ruḡ-ı cānānda jengārī belürmiş ḡaḡt-ı du' āsı
ḡülistānī cemālinden yine tāze nişān irdi

¹² Bu şiirin genelinde vezin kusurları söz konusudur.

5 Bana şahın-ı gülistānda vişālin va‘ deler itdi
Maķālinden Emīrī’ye anuñ şīrīn zebān irdi

Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilün

1 Cümle şīre kıl temāşā şun‘ -ı zāt-ı kudreti
Cümle evrāk-ı şecer gösterdi haţţ-ı hikmeti
2 Gösterür her zerrede āsar-ı şun‘ ından nişān
Eyledi halkı tesellī hod kemāl-i ğurreyi
3 Göster ādāb-ı tarikiyle sülukuñda devam
Tālib olup iste ey dil sen cenāb-ı ħazreti
4 Maşlah-ı dīn şeyh-i kāmīl şāhib-i irşād idi
Günc-i ‘ uzletde şafā kesb itdi pīr-i Ħalvetī
5 Kıl vücuduñı Emīrī riyāzetle pūr-şafā
‘ Aşķ-ı cānāniyle taḥşil eyle vecd-i ħāletī

Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün

1 Fenā dārında gördüm ben bugün pīr-i ħarābatı
Kim şevketin dād ögürüp itmez dü-āyātı¹³
2 Reh-i ‘ aşķ içre işģāl-i cihāndan ulular fāriğ
Olur ehl-i dilūñ özge cihan içinde dārātı
3 Cihanda ‘ ārif olanlar olurlar ħişşeden kışşa
Beyān eyledi anlar da nice dürlü ħikāyātı
4 Ħarābāt ehline kalsun bu haţţum perişan olup
Mezāruma yazarlarsa yiridür ger bu ebyātı
5 Ħarābāt ehlinüñ remzin ne bilsün zāhidden sen
Lisan-ı ħāl ile söyler Emīrī ol ‘ ibārātı

8^a

Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Fe‘ ülün

1 Düşübdür cān u dil sevda-yı ‘ aşķa
Giriftar olmuşım ğavgā-yı ‘ aşķa
2 Olubdur her kişi bir ħāle meşģul
Ne ta‘ na oluna rüsvā-yı ‘ aşķa
3 Elinde ihtiyārī olmaz anuñ
Nice bend olına şeydā-yı ‘ aşķa
4 Ğam-ı Leylā’da buldı zevķ-ı Mecnūn
Kilk ile düşmedi şahrā-yı ‘ aşķa
5 Emīrī ku‘ r-ı pürdür düzmez cān¹⁴
Nihāyet olmaya deryā-yı ‘ aşķa

Fe‘ ilātün/Fe‘ ilātün/Fe‘ ilātün/Fe‘ ilün

(Fā‘ ilātün) (Fa‘ lün)

1 Cismüñi āteş-i ‘ aşķ ile yakup kāl eyle
Cümle aķvālüñi cehd ile hemān ħāl eyle
2 Ğam-ı ‘ aşķ-ı cānāndan ebed olma berāyī
Rāzı ol kāmētüñi bırakma vü āl eyle¹⁵
3 Yāre te ‘ sīr ide şāyed derūnuñ sözi
Biñ āh ile olan sözüñi irsāl eyle¹⁶
4 Nefs-i emmāreye sen rüĥ-ı esīr itme şaķın
Raḥş-ı taķvā ile emmāreyi pāmāl eyle
5 ‘ Ārife besdür Emīrī işāret eyler
Bu mufassal ħaberi nüshada icmāl eyle

Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilün

1 Şayķal ur dā’im Ħüdā zikriyle dil mi ‘ rātına
Layık olsun şāni‘ üñ şun‘ ı tecelliyātına
2 Lezzet-i dünyāyı terk iden irişür ‘ izzete
Aldanup kılma gönül dār-ı fenā lezzātına

¹³ Vezin bozuk.

¹⁴ Vezin bozuk.

¹⁵ Vezin bozuk.

¹⁶ Vezin bozuk.

- 3 Mezra‘ -i āhîr olubdur mülk-i dünyâ mü’mine
Şükru’llâh kâdir olduk nefy ile eşbâtına
4 Sırr-ı eşyâya vakıf olur derûnî pâk olan
Düşse ger mazhar-ı Hâkık’uñ esmâ külliyyatına
5 ‘Aczine dâ’im maqarr oldı Emîrî nâtüvân
‘Aql irişmez nice vaşf olına künh-i zâtına

Mefâ‘ İlün/Mefâ‘ İlün/Fe‘ ülün

- 1 Saña kıldum niyaz ile nezâre
شاده الا يكفيه الحرفان
2 Göñül hüd âyine dirler meşeldür
Harâb olan dil olur maḥv ‘imâre
3 Vişâlin el virübdü ey perî-rû
Olurdu firkatüm derdine çâre
4 Ğam-efzûn eylemekde cümle yârân
Meded yok bu cihânda ğam-küsâre
5 Emîrî ‘ıyd-ı vuşlat oldı rûzı
Şeb-i hicrân irişürdü nehâre

Mefâ‘ İlün/Mefâ‘ İlün/Mefâ‘ İlün/Mefâ‘ İlün

- 1 Pür itdün sînemi şad-bâr o tîğ-ı bî-emâniyle
Meşeldür söylenür cânâ yumazlar kan[ı] kaniyle
2 Raķîbüñ cevri-bî-ġâyet devâsuz derd imiş firkat
Felek haşr itmedi bir dem beni bir mihribâniyle
3 Çemen şahnında cefâ kim müsâ‘ id olmadı tâlî‘
Muķârîr olmadum bir dem ben serv-i hırâmâniyle
4 Geçürdüm ‘ömrümi cefa figân ü âh-ı zâriyle
Benüm ‘aşk ile feryâdum anıla bir nihâniyle
5 Tütüşdü nâr-ı ‘aşk ile ne kâġıd ne kalem kaldı
Dolanmaz şerh-i ahvâli Emîrî’nüñ beyâniyle

8^b

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

- 1 ‘Ārifâne tenebbüh ider güle lisân¹⁷
Eyle rāzuñı göñülde sen nihân
2 Zübdesini eyle ey dil ihtiyâr
Kılma eknârı maķâlünde ‘ıyân
3 Derdüñe hazretten eyle ilticâ
İtme ahvâlüñi bu halka beyan
4 Düşdi ‘aşkuñ âteşi cân u dile
‘Aşq-ı cânâniyle ey dil turma yan
5 Çünkü mütü vaden oldı kıl ‘amel
Kimse kalmaz ey Emîrî cavidân

Mefâ‘ İlün/Mefâ‘ İlün/Mefâ‘ İlün/Mefâ‘ İlün

- 1 Duḥân-ı âteş-i ‘aşkıñ olur mı sîne de pinhân
Görinür dūd-ı ahumla nişân-ı âteşüñ her an
2 Göñülde âteş-i ‘aşkuñ vücüdüm daḡı maḥv olsa
Tamâm olurdu iḡsânuñ dimişler innemâ lâḡsân
3 Murâdumca felek dönmez anuñçün nâ-murâd oldum
Murâdum ‘aksine döner dem-â-dem añladum devrân
4 Ne deñlü ber-ķarâr ola bu terkîb-i cihân azdâd
Bu ‘ömrüñ āhîr-i kârı nihâyet olısar bir an
5 Cihânda ‘aşq-ı yâr ile şafâ kesb itdi ‘aşıklıñlar
Emîrî sen de cānuñı kılursın yâr için ķurbân

Mef‘ ülü/Mefâ‘ İlü/Mefâ‘ İlü/Fe‘ ülün

- 1 Ey dil geçelüm mülk-i cihānuñ hevesinden
Cân murġı uçar āhîr bildüm ķafesinden¹⁸

¹⁷ Vezin bozuk.

¹⁸ Vezin bozuk.

- 2 Bākī kalacak ādeme āhirde ‘ ameldür
Hāşıl ne olur mülk-i cihānuñ ‘ aseninden
- 3 Yārān-ı şafā cümlesi ‘ azm-i sefer itmiş
Tenbih irişür gūşuma anlar ceresinden
- 4 Mecnūn çekilüp halk[1] terk ile itdi ‘ alāqa
‘ Uzletde hālāş oldu hemān dilberesinden
- 5 Cāy eyledüm gūşe-i vahdeti şimdi Emīri¹⁹
Tenhāya düşen çekmedi raḡş-ı ‘ aseninden

Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün

- 1 Fenā şalın kabūl iden berī olmaz mı ‘ alemden
Murād ister mi bir daḡi vezīrān-ı mu‘ azzamdan
- 2 Mücellā eylemez kalbi düşerse māsivā fikri
Göñül ‘ uzlet makāmında beri olur zer‘ aımdan
- 3 Cihānda münteşar oldu tarīk-i ‘ aşk-ı Mecnūn’uñ
Geçenler hāl-i yād oldu ne oldu mā-teḡaddümden
- 4 Kimi ‘ aşk ehlidür nāsuñ kimi zāhid riya ehli
Sürilür silsile zāhir bu resme devr-i Ādem’den
- 5 Emīri virme dil hergiz fenānuñ bellidür ḡadri
Nişāna yād olur ancak cihānda devlet-i Cem’den

Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Fe‘ ulün

- 1 Ne var āh eylediyse yāre ḡarşu
İder bülbül figān gül-zāre ḡarşu
- 2 Beni men‘ itme zāhid hālüme baḡ
Ḳo ḡayrān olayum dīdāre ḡarşu
- 3 Ne cevri var ise çekmek olurdu
Cefānuñ aşl[1] yok aḡyāre ḡarşu
- 4 Cünun-ı ‘ aşk-ı ḡālib oldu dilde
Teveccüh eyledüm kühsāre ḡarşu
- 5 Emīri ger ola yāre mukābil
Şafā hāşıl kıılır rühsāre ḡarşu

Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün/Mefā‘ ilün

- 1 Göñüller bend ider cānān ruḡunda misk-bār ebru
Huşūşāt u cihān ola çıka meydāna çār-ebürü
- 2 Cenāb-efzā olur bārik lebünden bulsalar almaḡ
Lebi ‘ aynu’l-ḡayāt oldu aña olmuş kenār ebru
- 3 Ğubār-ı miske bu sikke olubdur yārüñ ebrüsü
Anuñ bir mevte degmez [kim] görünse şad-hezār ebru
- 4 Niḡāh itdükçe cānāne düşer lerze dil ü cānā
Virübdür hüsn-i zātına o dil-cünüñ vaḡār ebru
- 5 Ḳayāl-i yār-i göñlümde dem-ā-dem cilveler eyler
Görinür çeşmüme her dem Emīri zü’l-fikār ebru

9^a

Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilün

- 1 Şanmasunlar cevri-i cānāndan şikāyet eylerüm
Süz-ı dilden ḡasb-i hālümdeñ hikāyet eylerüm
- 2 Müdde‘ ī da‘ vā-yı ‘ aşkumda kuşūr itdüm şanur
Öyle şanmañ ‘ aşk-ı cānāndan ferāḡat eylerüm
- 3 Tā ezelden kısmet olana irişmez ḡod zevāl
Her ne gelse nāle huşk aña kanā‘ at eylerüm
- 4 Çün şafā-yı kalb ile olur ‘ ibādet lezzeti
İrdügince taḡatum Ḳaḡḡ’a ‘ ibādet eylerüm
- 5 Ey Emīri ḡāme oldu şerḡ-i ḡāle tercümān
Sergüzeştüm fırşat oldukça rivayet eylerüm

Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilātün/Fā‘ ilün

- 1 Ḳaşlaruñdur nāme-i hüsnüñde ‘ unvān gösteren

¹⁹ Vezin bozuk.

- 2 Şimdi sensin cümle hübāna cevelān gösteren
Zā' il olmaz levh-i dilden naqş-ı haṭṭuñ bir zamān
3 Kıdret-i Ḥaḫḫ' dur baña hüsünüñ bir an gösteren
Her kaçan refāre gelseñ na' ralar peydā olur
4 Kıametüñdür ' aşıkā serv-i hırāmān gösteren
Her nice sa' y olunursa vuşlat-ı lāyık şehā
5 ' Aşık-ı cānāndur gönül mülkinde devrān gösteren
Umdugunca sen vişālin irişür rüzī firāk
Ṭālī' uñdur ey Emīrī saña hicrān gösteren

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Eyer ezkār-ı ri' āyet dā'imā rūḫu'l-emīn
Sa' y-ı ezkārīyle ḥāşıl olıser ' ilme'l-yaḫtīn
2 ' Aşık ile maḥlū olan didārın eyer arzū
Āfitāba didi anı lā-uḫibbu'l-āfilīn
3 Şerbet-i ' aşıkūñ görenler bilüler lezzātını
Dutdı lezzāt-ı na' ima lezzet-i li' ş-şāribīn
4 ' Aşık-ı āşüftenüñ nādān ne bilür ḫālını
Vārid oldı kışşa-i Yūsuf' da ḫod metn-i mübīn
5 ' Aşık-ı cānān ile melḫūdur Emīrī sīnesi
Ḥasb-i ḫālin ḫayd ider evrāka fi'l-cümle hemīn

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Zıkr-i Ḥaḫḫ' dan bir nefes ḫālī degül insān olan
Güç yırağın eylesün her laḫzada miḫmān olan
2 İtdi ser-gerdān beni bu gerdiş-i çarḫ u kebūd
Bir mekānda ṭırmadı ' ālemde ser-gerdān olan
3 Ḥāy hūyı eksik olmaz dem-be-dem ' aşıklarūñ
Kimseye hem-rāh olur mı derd ile nālān olan
4 Ṭā' at-ı Ḥaḫḫ' ı edāya şarf kıl sen ' ömrünü
Rüz [u] şebde ṭā' at eyer zübde-i ' ayān olan
5 Münkesir olan kılup olur nazar-gāḫ-ı Ḥüdā
Zāḫir olmaz mı Emīrī ḫ[ā]tır-ı virān olan

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Bilmedi nādān olan erbāb-ı ' aşıkūñ ḫāletin
Görmeden idrāk ider mi nicedür keyfiyyetin
2 Cān feda kıılmaḫ gerekdür ṭālib-i cānān olan
Zevḫine irmez o rāhuñ çekmeyenler miḫnetin
3 Zaḫmeti rahmet şayar ' uşşāk-ı bī-dil yār için
Yād ider mi rāh-ı ' aşık içinde anlar zaḫmetin
4 Ser-fürü itme cihānda ḡayreti elden ḫoma
Añlamaz bilmez misin cāhillerüñ māhiyyetin
5 Çok cefālar çekdi nādāndan Emīrī nātüvān
Çekmesün nādān olanuñ ' ākıl olan minnetin

9^b

Mefā' ilün/Mefā' ilün/Fe' ülün

- 1 İlahī ḫürmetine Muştafānuñ
İrişdür ḫurbına ol pür-şafānuñ
2 Gönülde nūr-ı tevḫīdüñ zebān it
Şafāsıyla benüm gönülüm[i] şād it
3 İlahī ma' şiyetden eyle ' ārī
Dilümde dā'im olsun ism-i Bārī
4 Gönül levḫini yā-Rabb kııl mücellā
İrişdür ḫalbüme andan tesellā
5 Muḫarrer ṭā' atumda çok ḫuşurum
Nedāmetden görünür bu füturum
6 Beni luṭfuña yā-Rabb kııl sezā-vār
Olayım her gice ṭā' atle bīdār
7 Günāḫ bu ki gönül çün kııldı iḫrār
Anuñla ola dā'im dilde efkār

- 8 Çıkar albümde oma mäsiväyı
Naşib eyle baña hüsni edayı
9 Ola zikrün gönülde dâ'im inşâ
İtâ' at kılmama emrüne hâşâ
10 Hâbîbün yolına sevk eyle dâ'im
Niyâziyle olam nâsih-i â'im
11 Berî kıl albümü sen mäsivâdan
Ayırma bir nefes râh-ı Hudâ'dan
12 Kılma tävüs-ı 'aşkuñ dilde cevân
Gönül bâğında cevân ide her an
13 Emîri bir uluñdur 'âciz ü zâr
uşûrın her zamânda kılsun efkâr
14 Safâ vir albüne zikrünle yâ-Rabb
Ola her yirde fikrün ile yâ-Rabb
15 Resülün nür-ı pākî hürmetiçün
Hârim-i Ka' be hākî hürmetiçün
16 Beni ayd eyle hâşân defterine
oma soñ demde kim albüm yirine
17 Du'âmı müstecâb eyle ilâhî
Baña sevk eyle her dem togr[1] râhı

Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilün

- 1 Ey kemâl-i udretin her yirde pîrân itdüren
Âdemi rüy-ı zemîn üstinde cevân itdüren
2 'İlmine zâhir mu'ayyen olayın âhirîn
Gelmeden dağı vücûda 'ahd-ı peymân itdüren
3 urbetine lâyık eyler angı ulın kim diler
Fazlı ile mü'minîn[e] hıfz-ı urân itdüren
4 'Aql-ı vâdur añı viren Hâ'dur cemî' ulına²⁰
urbetüne ullarınıñ 'aczin iz'ân itdüren
5 Senden özge kim yapar aynâ Emîri albini
'Âşık u üftâdeler albini virân itdüren

Mefâ' ilün/Mefâ' ilün/Fe' ulün

- 1 İlâhî baña lütfuñ reh-nümâ ıl
Beni dergâhuñ ile âşinâ ıl
2 abülün defterinde sen resîd it
Maâmum urb-ı bālâ Muştafâ ıl
3 Devâdur cân [u] dilde derd-i 'aşkuñ
Beni 'aşkuñla dâ'im mübtelâ ıl
4 Beni sevk it tarîk-i müstakîme
Refîum dâ'imâ sen aşfiyâ ıl
5 Niyâz-ı albini imlâ ilubdur
Ou şî'rin Emîri'nün du'â ıl

10^a

Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilün

- 1 Fikr-i sevdâ-yı ruhuñla ki perişan oldu dil
Hicrün eyyâmın çekelden hayli nâlân oldu dil
2 Âteş-i süz imiş 'aşkuñ ile yandı cân u dil
Düşeli tüter yâde hicre biryân oldu dil²¹
3 Dâdını 'aşa düşelden bilmez oldum kendümi
almayup şabr u arârım zâr u giryân oldu dil
4 Mülk-i tende istivâb oldu amuñ bünyâd çün
Yine ma'mûr ola mı âyetde virân oldu dil
5 Levh-i dilde bu Emîri naş idübdür hüsünüñi
Pertev-i tâb-ı ruhuñla dağı süzân oldu dil

Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilâtün/Fâ' ilün

- 1 Çün şerî' at râhına döndü şîrât-ı müstakîm

²⁰ Vezin bozuk.

²¹ Vezin bozuk.

- Her kim ol rāha girür kār eylemez nār-ı ceḥīm
2 Kesme ümmüdün Ḥüdā' dan ben günāhkārum diyü
Di zebān-ı şıdk ile estağfiru 'llāhe 'l-azīm
3 Lāyık ol luṭfına Ḥaḳḳ' uñ kıılma ' işyāna sülük
Ḳullarıçün ḥaḳ olundu şadr-ı cennātü 'n-na'im
4 Varluğundan fāriğ ol tā kim iriše ' aḳıbet
Kimse bu dār-ı fenāda olmamışdur çok muḳtım
5 Hüşyār ol Emīrī her seḥer eyle niyāz
Küy-ı cānāndan iriše cān meşāmına nesim

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Rüz u şeb hicrūñle kārüm āh-ı efgān oldı gel
Eşk-i çeşmüm ḥasretūñle ḳatre-i ḳan oldı gel
2 Şefkat it aḥvālūme devletlü sultānum benüm
Gerden-i her cānibim deryā-yı ' ummān oldı gel
3 Şükru 'llāh kim zemistān gitdi irmişdi bahār
Seyr-i şahrā eyledüm levm vaḳt gülistān oldı gel
4 [Kim] gönülde çıkıdı şerār-ı ahım ey meh-likā
Āteş-i ' aşḳuñ düşüp dil mülki vīrān oldı gel
5 Gül yüzünden ayrı tār oldı Emīrī'ye cihān
Milket-i dünyā başuma gerçi zindān oldı gel

Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilātün/Fā' ilün

- 1 Ḳanı bir şāfi derün maḥv-ı şıfātı söyleşem
Neyle taḥşīl olunur tevḥīd-i zātı söyleşem
2 Çār unşūr idi deryā nüh-felek cürmi nedür
Nice terk olur anuñla şeş-cihātı söyleşem
3 Fāsīd olmaya bu mezra' da olan tāt atumuz
Niyyet-i a' mālūmi şavm-ı şalātı söyleşem
4 Döndi mütü aḥlaḳa tenbīh anı güş idelüm
Yandurur mütü dādı vü ḥayātı söyleşem
5 Eylemez nādān ile ülfet Emīrī zinde
Nükte fehm eyler ḳatı sırr-ı nikātı söyleşem

Fe' ilātün/Fe' ilātün/Fe' ilātün/Fe' ilün

(Fā' ilātün) (Fa' lün)

- 1 Zikri ḳalbe düşürüp āyīne-i şāf idelüm
Jengini ḳalduralum biz daḥi inşāf idelüm
2 Ser-fürü itmeyelüm ḥaşlet-i ' anḳā gözetüp
Ey gönül meskenümüz himmet ile Ḳāf idelüm
3 Da' vi-i ma' nī gerek ' aşıḳa ḥod dürlü nişān
Vādi-i ' aşḳa düşüp yā nice bir lāf idelüm
4 Emr-i Ḥaḳḳ' ı ne ise düzüşüp icrā kılalum
Dilde şebnemümüzü süde-i aḥḳāf idelüm
5 Ey Emīrī yine dān eyledi eyyām-ı sebāḳ
Yoḳ yire ' ömrümüzü nice bir itlāf idelüm

Fe' ilātün/Fe' ilātün/Fe' ilātün/Fe' ilün

(Fā' ilātün) (Fa' lün)

- 1 ' Aşḳı maḥv itdi bizi cism ile cāndan geçelüm
Muṭlaḳ āzāde olup kayd-ı cihāndan geçelüm
2 Olalum günc-i kanā' atde bugün ' anḳa-veş
Küh-ı Ḳāf'a irişüp biz bi-mekāndan geçelüm
3 Ḳur-ı ḡavḡā-yı cihānuñ ḡamına degmez imiş
Zihni ḥālī idelüm iz ile andan geçelüm
4 Her mecāzātı ḥaḳıḳat yolına şarf idelüm
Ḥāle tebdīl idelüm ' aşḳ-ı cihāndan geçelüm
5 Ḳīl ü ḳāl ile Emīrī nice fehm ola bu ḥāl
Ma' ni-i fehm idelüm şerḥ ü beyāndan geçelüm